

dette Forslag stemte Landsthinget ud af Finantsloven, men samtidig indbragtes i Landsthinget et Lovforslag om Tillæg til Lønningerne for de lavest lønede Embeds- og Bestillingsmænd og de indkaldte Børnepligtige i Finantsaaret 1874—75. Dette Lovforslag blev indbragt af 6 Landsthingsmænd, hvoriblandt 3 nuværende Ministre, nemlig den ærede Conseilspræsident, den ærede Justitsminister og den ærede Indenrigsminister. Dengang fandt de 3 paagældende Landsthingsmænd, som nu ere Ministre, det ligesom deres 3 Medforslagsstillere fuldkommen tilstrækkeligt, at der blev vedtaget en Lønningsforbedring svarende til det, som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds nu foreslaar. Men de holdt paa, at det burde ske ved en særlig Lov. Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds, som dengang var Ordfører for Finantsudvalget, udtalte sig paa det Allerstærkeste herimod og foreslog en Dagsorden, hvorved dette Forslag blev lagt tilside, en Dagsorden, som gif ud paa, at, da Regjeringen ikke har støttet Folkethingets Bestræbelser for ved Finantsloven at give de lavere lønede Embeds- og Bestillingsmænd et midlertidig Dyrtidsstillæg, og da Folkethinget ikke kan erkjende, at et saadant Dyrtidsstillæg ikke bør gives ved Finantsloven, gaar Thinget over til den næste Sag paa Dagsordenen. Den Dagsorden stillede det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds dengang, og Thinget vedtog den paa hans Unbefaling. Nu har det ærede Medlem jo, som han gjentagne Gange har udtalt, sat sig til Opgave at erobre Finantsloven tilbage for Folkethinget; men det forekommer mig rigtignok, at det er en særegen Maade at erobre Finantsloven tilbage for Folkethinget, at opgive de Hovedpunkter, man tidligere har stridt for og lagt Bægt paa som netop hørende til Finantsloven. Det er en let Maade at erobre Finantsloven tilbage for Folkethinget at opgive Alt det, man hidtil har segtet for, og gaa over til det, man har høvdet i det andet Thing. Det er det, det ærede Medlem gjør i denne Sag ligesom paa forskellige andre Punkter, og det er den Maade, hvorpaa han vil erobre Finantsloven tilbage. Man skulde have ventet, at det ærede Medlem, dersom han havde staaet paa det Standpunkt, han stod paa for 5—6 Aar siden, naar han endelig vilde have et Lønnings-tillæg af den Art, vilde have søgt det indsat paa Finantsloven. Da jeg tilligemed mine Meningsfæller i denne Sag ikke agter at stemme for Lovforslaget, i hvilken Skikkelse det end kommer til at foreligge, vil jeg ikke lægge nogen afgjørende Bægt derpaa for vort Bedkommende; men jeg har dog ikke villet undlade at fremdrage dette som et Bevis for den Maade, hvorpaa det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds vil erobre Finantsloven tilbage for Folkethinget. Jeg anbefaler derfor, at man ubetinget stemmer imod den her foreslaaede Lov. Naar det

ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds undrede sig over, at vi, som staa paa dette Standpunkt, have kunnet stille et subsidiært Forslag, beder jeg ham spare sig denne Forundring. Det er Noget, som oftere finder Sted, og som jeg tror, at heller ikke det ærede Medlem i sin lange Nøgtsdagsvirksomhed kan sige sig fri for, at han, naar han ikke venter eller er sikker paa at kunne sætte sit principale Standpunkt igjennem, da stiller et subsidiært Forslag. Selvsølgelig vil den uheldige Virkning, som Vedtagelsen af dette Lovforslag kan have, blive formindsket i samme Forhold, som Loven bliver indskrænket til at omfatte færre Embeds- og Bestillingsmænd, og derfor have vi, forsaavidt Noget maatte have Betænkelse ved at gaa saa vidt, som vort principale Forslag gaar, ønsket at give saadanne Medlemmer Leilighed til at slutte sig sammen med os om et subsidiært Forslag, og derved bidrage til, at et saadant Forslag mulig kunde faae Flertal her i Thinget. Det subsidiære Forslag, vi have stillet under Nr. 1, gaar ud paa at indskrænke Lønnings-tillæget til 12 pCt. af de første 1,000 Kr. og 6 pCt. af de næste 800 Kr., dog saaledes, at ingen Løn ved et saadant Lønningsstillæg vil overstige 2,000 Kr. Det Høieste, der kan erholdes i Lønningsstillæg, vil blive 168 Kr., og den Maade, hvorpaa Lønningsstillæget her er sat op, vil nogenlunde svare til, hvad der er fastsat for Lønningsstillæg til Skolelærere i Kjøbstæderne. Nu bemærkede det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds, at det ikke var Tilfældet, eftersom Tillæget for Skolelærere i Kjøbstæderne ikke er 168 Kr. saaledes som Tillæget for Skolelærere paa Landet, men 200 Kr. Jeg tror, at det ærede Medlem tager fejl heri. Det kan ikke siges nøiagtigt, hvormeget Lønningsstillæget er, hverken for Skolelærere i Kjøbstæderne eller Skolelærere paa Landet, eftersom det ikke er fastsat ganske paa samme Maade som her, men der er givet andre Regler derfor, som rette sig efter Bedkommendes Tjenestetid. Hvad der derimod er aldeles sikkert, er, at Maximum er aldeles ens for Skolelærere i Kjøbstæderne og for Skolelærere paa Landet. Den Forskjel, der er fastsat i Finantsloven for iaar ligesom i tidligere Aar, er den, at Lønnings-tillæget vil komme flere af Skolelærerne i Kjøbstæderne tilgode, eftersom det vil komme de Skolelærere i Kjøbstæderne tilgode, som have indtil 2,000 Kr., hvorimod det kun vil komme de Skolelærere tilgode paa Landet, som have indtil 1,600 Kr., saaledes at Lønningerne med Tillæg ikke maa overstige henholdsvis 2,000 og 1,600 Kr.; men det er noget ganske Andet, end hvad det ærede Medlem bemærkede. Lønningsstillæggets Maximum bliver slet ikke større for Skolelærerne i Kjøbstæderne end for Skolelærerne paa Landet. For en Skolelærer, som har indtil 1,600 Kr. i Løn, kan Lønningsstillæget ikke overstige ca. 160 Kr. — det varierer som sagt Noget — og for Skole-